

Hayriye

– Badabul · 16 Haziran 2020

Hayalime perde düşüme tuzak
Kurma dedim niye kurdun Hayriye
Yıldızlara yakın benden çok uzak
Durma dedim niye durdun Hayriye
Umudun kırılır gittiğin yerde
Düşersin çaresiz ben gibi derde
Dostlar düşman olur gizlenir sırda
Sorma dedim niye sordun Hayriye.
Yokluğun içimde bitmez dert elem
Şafaklar söksün de nurlansın alem
Koşturdum peşinden son bulsun çilem
Yorma dedim niye yordun Hayriye.
Vuslatına erdi güldüğün eller
Soldu benim için açan o güller
Aramıza sıra sıra engeller
Örme dedim niye ördün Hayriye
Veysel'i düşürdün derde efkara
Ölsem de kapanmaz açtığın yara
Bahtına elinle sen sürdün kara
Sürme dedim niye sürdün Hayriye

VEYSEL KIZLARKAYASI.